

der laa omtrent midt i Byen i Nærheden af Gadekæret. Han havde gaaet og halvsovet paa Vejen; men idet han nu traadte ind i Butikken og fornåm den vante, blandede Duft af Sæbe, Rosiner, Kaffe og Skraatobak, gjorde denne ham straks lysvaagen. Han blev et Øjeblik staaende i Mørket med spidsede Øren for at lytte til den trygge Snorken, der lød inde fra et lille Aflukke bag ved Kramboden, hvor Butiksdrengen sov. Derpaa tændte han en Lysestump, der stod og ventede ham paa Disken, eftertalte lydløst Bytte-Skillingerne i Pengeskuffen, undersøgte de listeligt anbragte Papirmærker foran Svedske- og Rosinskufferne, kiggede op gennem Loftslommen og stak Lyset ned i Kælderrummet. Først da han paa denne Maade havde forvissat sig om, at der intet mistænkeligt forefandtes, gik han ind i Sovekammeret.

Her rejste hans unge Kone sig overende i Sengen, gned sine Øjne og begyndte straks paa en omstændelig Beretning om alt, hvad der i Dagens Løb var hændet i Butikken: om Mølleren, der havde været der med Gryn, om Hans Jensen, der havde købt et Anker Brændevin, om gamle Søren Skrædder, hvem hun havde skrevet for et Pund Kandis o. s. v. Hun var en lille buttet Skabning med et rundt og rødmosset Barneansigt indrammet af en stor Gammelkone-Natkappe.

Villing klædte sig imidlertid hastig af og gav nu og da lydeligt sit Bifald tilkende. „Godt . . . meget godt, lille Sine . . . fuldkommen rigtig gjort, lille Ven,“ indskød han uafbrudt, mens han sprang om paa Gulvet i Hosesokker og Underbenklæder, som om han var paa Jagt efter sin egen Skygge, der snart krøb sammen som en Tudse henne i en Krog, snart strakte sig som et Spøgelse op ad det lille Kammers lave Vægge.

Saa kravlede han iseng. Men endnu længe efter, at Lyset var slukket, blev Mand og Kone ved at snakke nede under Dynen om Kaffepriser, Mel og Kredit. Selv i deres allerømmeste Øjeblikke kunde disse to fornuftige Mennesker ikke slippe deres Butik og Forretning af Tankerne. De ligesom omfavnede hinanden med forhaabningsfulde Beregninger over Indtægt og Fortjeneste; deres Kys var Beseglingen af vellykkede Forretninger; og naar de omsider faldt isøvn, og deres runde Hoveder laa der